

Bluesia tehtaan

Ladell McLin ja The Lazy Americans
vyörytti kuin Jimi Hendrix konsanaan.

JÄMSESSIO 2004

MR. SLIDEMAN, MOJO HOOP JA LADELL MCLIN & THE LAZY AMERICANS

Jämsänkosken Ilveslinnassa
13.8.

Eipä ollut Mr. Slidemanilla kadehdittava tehtävä avata Jämssion 2004. Oli perjantai 13. päivä, olympialaisten avajaiset meillä ja Jämsänkosken tehtaan viereisessä juhlallisessa Ilveslinnassa klo 19.10 noin kymmenes 480 ihmisen maksimista. Kaiken kukkuraksi ohjelmalla yleensä toimivat blueshenkilöt eivät täällä saaneet huulilleen kahvia väkevämpää. Niinpä pieni osa yleisöstä oli parhaaseen 1970-luvun tanssiapaikkatyylin nauttinut vieressä pauhaavista koskista muutenkin kuin symbolisesti, tämä kuului "Soita Henkkaa!" ördeilyin.

Seppo "Slideman" Syyrakki ei tästä häkeltynyt. Karun realistiset spiikit samalla hekoittivat ja jakoivat infoa: niinpä tiedän kertoa, että mainio räme *I can't hold out* kertoo puhe-lyseksistä ja *I just make love to you* siitä itsestään. Seppo Slideman vokaloi karhean miehekkäästi, soitti rujoa slidea ja **Esa "Bluesman" Syyrakki** tuki bluesmaisella rockkitarasoinnilla. Molemmat bluesoivat euroenglanniksi, mutta kun katseli pukuun sonnustaneiden Syyrakkien graniittisia kasvoja, ei tee mieli huomauttaa asiasta enempää.

Mr. Slidemanin osuutta torpedoi äänentoisto, kitarat erottuivat pahimmillaan vain etäisenä surinana, basso mylvi kaikkien kattavana kumuna ja pimennossa takonut nuori rumpali ei näkynyt ja kuulunut,

paitsi aivan lavan edestä seurattuna. Yhtyeen kokonaissointia rikastutti (kuuluessaan) vieteriukkona pomppinut oiva anomyymi huuliharpi, bändiesittely kun jäi tekemättä. Tämä poppoo täytyy tsekata uudelleen.

Mä bluespoika oon...

Mojo Hoopin joviaali juurimusasekomehu sai yltyvän yleisön jo tanssahtelemaan. Eipä ihme, sillä yhtye sai lavalanssin nopeasti kuntoon ja jo toinen ritustus, oma mollisoulfunkatahva *Free and easy* salli ihastella kitaristipari **tri Kalle Laineen ja Hemppa Sihvosen** maukasta yhteensoittoa ja purevaa dialogia.

Bluesien blues, hidas *As years go passin'* by huomautti Laineen viettäneen enemmänkin aikaa bluesin kuninkaallisten parissa, kitarasoolonsa poiki illan ensimmäiset solistiset aploidit. Sihvonen sinkautti marginaalisesti rockahtavan kitarointinsa sekaan tervettä huuliharppua, valitettavasti usein kaukaa preerialta.

Mojo Hoopin suurimpiin etuihin kuuluu erinomaisella **Canned Heat/Jussi Raittinen** -tyylisellä äänellä siunattu valloittava vokalisti **Kari "Big Voice" Kahila**. Iso mies suorastaan huokui juurihoidon ihannutta. Kun yhtälöön lisätään hötkyilemätön rumpu-bassoakseli, veljekset **Ari ja Pertti Jaakkola** ja mukavin jipoin sovitettu tyylilajeileva materiaali, tuloksena on melkoinen bluesbailukone.

Hurmio ja tyrmiö

Kuulin jo 1984, kuinka kitara saadaan soimaan kuin syösy-pommittaja ja panssaridivisioon salamasodassa, silloin asialla oli kanadalainen **Frank**

Marino.

Niinpä oli mielenkiintoista seurata, miten Chicagon nuorukainen **Ladell McLin** The Lazy Americans-comboineen versioi vyörytyksen. Setin alun pari biisiä eivät sävellyksinä hätkähdyttäneet, Hendrixin *Voodoo Chile* -variantteja laiskoin bassotteluin ja rockjazz-rumpuvyöryin. Kitaristeille ne tarjosivat kat-sauksen E:stä ulvottamisesta ja täytyykin myöntää, että McLinillä oli Hendrix-Trower tyylinen nopea marinointi vakuuttavasti hallussaan. Kaikua, viivettä, wah-wahia, flangeria ja feedbackia, mutta paljon.

Laulajana mies oli ilmetty **Henkka** paitsi lievän ylävireisessä *Hey Joessa*, mutta blue note oli ajoittain hakusassa kaikilla illan vokalisteista menon yllyttyä. Valitettavasti laiskojen amerikkalaisten lavavolume oli niin valtaisa, että eivät siinä auttaneet piipahdukset Ilveslinnan porteillaakaan, jossa pisti vihaksi biisi-materiaalin yksipuolisuus. Ladellin olisi ehdottomasti saatava mukaansa tripilleen toinenkin biisintekijä!

Ihmettelin myös lavavalaituksen vienouta: vain pari spottia tälle kokoonpanolle, salissakin oli kirkkaampaa. Vähän taukoa äänimyrskyyn loivat moderni **Bo Diddley** *smi Everyday I have the blues* ja rockfunkahtava *I play the blues for you* pätevin sinisooloin ja parantunein balanssein, mutta McLinin polkaistessa käyntiin übersärön kitara huusi kuin sika joulun alla ja mies saarnasi hurmion vallassa **Stand up!** Tyrmiöni oli täysi. Nousin, otin Golfini ja kävin kohti Jyväskylää ja uhkaavaa keittiöremonttia. Bluesinsa kullakin.

JUKKA VIITASAARI